

А він байдуже: пє, гуляє,
Та жида з грішми виглядає.
Нема жидка... Хліби зіїшли;
Радіють люде, Бога просять;
Аж ось із Києва привозять
Княжну. Мов сонечко зіїшло
Над обікраденим селом.

V.

Чорнобрива, кароока,
Вилитая мати,
Тільки смутна, невесела.
Чого б сумувати?
Або може вже такою
Воно її уродилось?
Або може молодее
Чи не полюбило
Кого-небудь? Ні, нікогс!
Весела гуляла,
Мов ласочка з кубелечка,
На сьвіт виглядала
З того Києва; аж поки
Побачила села
Знівечені, з того часу
Стала невесела.

Мов сизая голубонька
Село облетіла;
У всіх була, всіх бачила,
Всі повеселіли:
Там словами привітала,
Там нагодувала;
Що день божий обходила
Село, помагала
Усякому, а сироти
До неї в покої
Приходили і матірю
Своєю сьвятою
Її звали, і все село
За неї мслилось.